

El Baix Penadès

SETMANARI NACIONALISTA

Preus de subscripció
 Vendrell, trimestre. 1'25 pesetes.
 Fora, 1'50 "
 Extranger, 2'25 "
 Número corrent, 10 cèntims : Atrapat, 20 cèntims

Direcció i propietat:
IMPREMTA RAMON
 — TELÉFON 770 —

ANUNCIS A PREUS CONVENCIONALS
 REMITITS: 15 CÈNTIMS LÍNIA
 No s'admeten escrits sense firma
 NO'S TORNEN ELS ORIGINALS

En Baldomero Pons Guimerà

ha mort avui en aquesta vila
 dia 13 de Gener de 1923
 i a la edat de 68 anys

(E. P. D.)

La seva afligida esposa Maria Blasi Güell, fills Josep, Dolors i Rosa (ausent) fills polítics Maria Agna Solé, Josep Gay, Josepa Guinovart Vda. de Llorens Pons i Andreu Nin (ausent) nets, nebots i demés familia al notificar als seus amics i coneguts tan dolorosa perdua els pregan una pietosa recordança en sufragi de l'ànima del finat i a l'ensemps els conviden al enterro i funeral que tindrà lloc demà diumenge a les 9 del matí.

Vendrell, 13 de Gener de 1923.

CAMBONIANA

En Cambó ha parlat. Que ha dit en Cambó? El cap visible de La Lliga ha sigut sincer. En aqueixa hora única en la qual Catalunya està abrindada en el foc roig-blanc del seu patriotisme, en Cambó no sent tremir la seva ànima; i amb la calma i la fredor d'un norteny s'encara amb els entusiastes catalanistes i els apostrofa. Ell no ment; ell no ho ha sigut mai de catalanista; ell vol una Espanya gran on els homes de La Lliga hi puguin intervenir d'una manera decorosa, ço es: que les regions disfrutin de certa autonomia perquè no hi vagin facturats els representants del poder central. A cada nou discurs s'hi veu mes remarcada la trajectoria que en Cambó va proposar-se seguir; i la segueix impertorbable sense fer cas del voler de Catalunya.

Ell vol una Espanya gran i ell al mig, dominant aqueixa Espanya. Com? potser no mes ho veslluma encara. Les coses d'Espanya no van mai prou be; i ell, al passar pels ministeris procurà fer feina positiva. Ara està acreditat allà; tant com desacreditat està aquí. La formació d'un *Partido Autonomista Español* fa temps es la seva dèria; els desacerts de les colles polítiques que desgovernen l'Estat, per una banda; i les estridències suara renovades aquí, a Catalunya per l'altra, poden concretar-se en el comú denominador d'aquest partit. Així, ell, salvaria les tres coses que mes estima: Espanya, La Lliga i en Cambó.

Veusaquí la substancia del seu discurs.

¿Que volen els carlistes?

En la festa que anyalment se celebra a Barcelona per a honorar la nostra preuada Llengua, hi assistiren, enguany, els «requetés» amb bandera catalana i boines vermelles. En mig l'entusiasme d'aquella hora una veu cridà: «Visca la república catalana», el qual crit posà en commoció a la carlinada que allí hi havia.

Malmirosos i amoinats sortiren donant crits que res tenien que veure amb Catalunya, quan la policia els obligà a que pleguessin la bandera i a disoldre aquella petita manifestació. Resultat: uns, quants cops de sabre de pla, i una policia ferit de la cama per arma de foc.

I ens preguntem nosaltres: ¿qué hi deuen veure, els carlistes, are, en el segle vinté, en el moviment nacionalista de Catalunya, que'ls faci concórrer agrupats i uniformats a les seves festes? I no sabem donar-nos una contestació satisfactoria, per quan el seu ideari se troba molt lluny de la realitat de la vida.

Efectivament; el dia, llunyà o proper, però sempre indefectible, que Catalunya assoleixi la plena sobirania no s'entretindrà, es ben segü, en escatir quines de les dues rames borbòniques es la millor per a governar el nostre poble. A mes de procedir totes dugues d'un mateix tronc, d'execrable recordança per a Catalunya, cal observar que'ls aires mundials no son pas propicis a les restauracions de monarquies caigudes en desprestigi. Ben al contrari; la guerra gran ha allunyat dels palaus reials als monarques que mes consolidats s'hi creien; avui, el mateix exkaiser d'Alemanya pot contraure noves nupcies sens tenir per res en compte les raons d'Estat, doncs se'n veu tan allunyat per sempre mes, com se'n sent del tron d'Espanya el que per torn li toca esser-ne pretendent en nom del carlisme ranci i corcat, en Jaume III, com ells l'anomenen, després d'haver fet la mateixa broma amb varis Carles que també tenen numerats sense haver regnat els pobres.

Viu tan allunyat de la realitat e

carlisme, que no's dona compte (almenys ho aparenta) de lo que passa al seu entorn. Que no ho veu que monarquia que cau es dinastia que queda ensorrada? Que no ho lluca que'ls pobles de nova constitució, poc s'han preocupat en escatir com havia d'esser el rei que'ls portés a nous conflictes?

Còm volen doncs que Catalunya's preocupi, el dia de la seva lliberació, per les lluites familiars borbòniques, si el mal que ella pateix li prové d'haver sigut considerada com a patrimoni particular dels seus reis, els quals, amb entroncaments matrimonials, se la emportaren a la corona d'Aragó, primer, i després al reialme de Castella, on els Borbons, precisament els Borbons, han anat alxellant-l'hi els esperons, traient-l'hi tota llei de defensa per a millor esclavitzar-la, fins arribar a negar-li la propia llengua, aqueixa llengua que'ls borbònics jaumins anaren a festejar al Parc de Barcelona?

Si volen lloar la llengua catalana no'ls cal posar-se boina ni fer el pas militar; n'hi ha prou amb que el seu orgue en la premsa diària, «El Correo Catalán» (1), vingui redactat en la llengua que'l seu títol indica. Fer-ho al·lreiment, es «vendre vinagre».

Allavors i ara

Era encara infant i no coneixia el mon. Inoblidables temps! Impulsat per l'instint infantívol, improvitzavem cada dia, sortint del col·legi, guerres entre nosaltres. Entre companys resultava una lluita monòtona i aviat s'ens acabava les ganes. Però, oh miracle! Vet-aci que un dia, estant explicant contes després de l'acostumada lluita en el camp Morera, una pluja de pedres va esgarriar desordenadament el rotlló confiat. Uns marxaren queixant-se; altres, plorant, corriren per el camí més recte del poblat, quedant set en el camp. La brusca agressió de que forem ohgecte ens havia despertat l'odi. Drets, palplantats, amb els punys closos, miravem tots d'on venien les pedres amb accentuat i comprensible odi. I, com impulsats per un resort, tots varem corre com el vent cap allà on eren els agressors. Aquests, que eren una vintena, al veure nostre decisió, naturalment gens amigable, llensaven amb braó dotzenes de pedres amb l'únic intent de pernabatre nostra presència. Ho obtingueren d'uns companys, pero no de tots. Aixís, creuant-se la pluja de pedres, sens avençar uns ni altres, almenys durà mitja hora. Fins que, defensant-nos, quedarem el Gou, un bon amic i jo. Erem dos contra vint. La pluja no minvava pas. Tot lo contrari. Persistia amb més coratge. Però de sobte, un d'els altres, portant-se les mans a la cara arrenca un fort plor tot desgranant un collaret de gemecs. Tots dirigirem la mirada en el ferit, espill de lo que podia passar a nosaltres. I tal volta commoguts per la por, els adversaris recularen a ple-ret lo que donà, naturalment, ànims a nosaltres dos per a que guanyessim

terreny enemic. Fins que a l'entrar a Les Corts, desistirem de nostra actitud. Però, digué un:—Demà ja ens veurem les cares...

A l'arribar a Sans, els colegials ens esperaven amb frisança. Les preguntes del resultat s'empaitaven. I al descriure la victòria, l'inoblidable Gou i jo forem nomenats capitans del prematur exercit infantil, quedant que l'endemà aniríem al mateix lloc disposats a sostindre pedrades amb els de Les Corts. Fet i dit. A l'endemà, mentre els dos capitans estavem preparant la lluita, els súbdits havien arreglat naquisses montanyes de pedres. Però, com el dia avants, quan no pensavem en res, va ploure una pluja de bales. Amb el crit nostre els companys, uns poc esporuguits, es mogueren i defensaren com pogueren. I aixís, capdellant-se els dies, entre victòries i retirades, va passar potser tres o quatre mesos. Fins que amb motiu d'haver ferit a un colegial, arribà enterar-se el senyor mestre. Aquest al preguntar pels caps de colla, tots els deixebles en pes ens assenyalaren amb el dit dient quasi a chor: Aquets. Forem cridats i el senyor Carles ens digué, fit a fit amb aquell parlar agre-dols:

—Vosaltres! Els que sempre's distingeixen per l'aplicació, enfront d'una colla de trinxeraires fent pedrades amb germans vostres! Es feriu com si res; com si la vida s'hagués fet per a esbrabar-hi l'odi imitant crudelment les repugnables feres selvatges! Sou uns incults! Sapigueu, doncs, que aquesta escola està baix la protecció del govern i en nom d'ell vos castigaré. Si be no com mereixerieu, tenint-vos atenció amb lo profitosos que haveu estat dins l'escola, almenys per lo selvatges i mostra d'incivilització que haveu demostrat fora d'aquest palau de cultura.

Amb el càstic d'un mes copiant cada dia la lliçó vint vegades, acaba el relat i fet de ma infantesa.

Tal volta, si aquells temps tornessin avui, el senyor Carles no ens diria lo que va dir aquell dia inesborrable. Com tampoc s'hauria atrevit castigar-nos en nom del govern. Car, en el Rif s'emportaren per força al Gou, aquell capità intrèpit per a defensar un dret que no te res de dret; es ben tort. I mercès les equivocacions o enveges dels que sostenen escoles on la cultura es obligada, aquell bon amic jau colgat de terra vensut per la son inacabable. Pobre amic meu! Cada volta que penso amb ell, amb l'entrenyable Gou, froten per el cervell les paraules del senyor mestre. I mos llavis van pronunciant-les amb inintelligible misteri com si busqués la resolució d'un difícil problema...

J. BUSQUETS TENAS.

Un bon català (1)

Durant un dels meus viatges comercials, en una petita ciutat de nostra terra, al anar a sopar a la fonda on m'

(1) Retirat del nombre anterior que dedicarem en homenatge a la Llengua Catalana.

ostajava, a taula hi sopava també un senyor que amb parla forastera deia, entre altres coses, que'ls catalans erem malagrats amb els demés espanyols, perque l'Estat ens protegia i ens donava mil medis per fer-nos grans i nosaltres corresponíem a tals favors insultant a Espanya; aixó sols —deia— n'hi ha de sobres justificat per a que vos tractin a garrotada seca.

I aquell home, amb paraules per l'estil i altres frasses que val mes no estampar, anà desgranant una catalinaria capassa de fer sortir de sí a qual-sevol home de sang catalana. Jo vaig callar perque em trobava en un lloc on no coneixia a ningú, i també perque ignorava qui podia esser aquell home que d'aquella manera insultava la terra que trepitjava i als homes que en ella vivim.

A la mateixa taula hi sopava també un senyor ja entrat en anys, cobria sa testa ja el cabell blanc del tot, de mirada serena i gest reposat; a cada insult que aquell home proferia contra Catalunya, el vellet s'el mirava fixament i els seus ulls se li obríen deixant escapar una mirada plena de fortitut i energia. El foraster continuà despotricant a la seva manera, fins que tot d'una, no poguent aguantar més, el vellet donà un fort cop de puny a la taula i aixecant-se digué:

—Prou renegar de Catalunya i prou d'insultar als catalans. Si no vos trobeu prou bé en aquesta terra, marxeu en nom de Deu, que no vos necessitem per res, ni tampoc vos hi fem estar per força als que no poguent-vos guanyar la vida a les vostres terres veniu aquí a buscar un moç del pà nostre i nosaltres vos el donem amb potser massa educació. Amb aixó, haveu d'entendre que no teniu dret a posarvos mes el nom de Catalunya als vostres llabis, per que és massa honrat i pur aquest nom en una llengua tan verinosa i ruína com es la vostra. Les nostres llibertats ens les robareu amb la força de les armes i del nombre tal i com ho fan els bandolers a l'apoderar-se de lo que no es seu. Jo, amb tot i els meus anys, donaria per ben acabada la meua vida si tingués la sort de caurer a la barricada defensant la llibertat de la Patria. Que vingui la mort, demà mateix, a segar ma vida si el meu sacrifici es necessari per a que sia un fet que qui vulga parlar amb els catalans tinga l'obligació d'estudiar la nostra llengua a igual que's fá amb les demés llengues que's parlen al mon.

Aquell senyor, tot avergonyit va retirar-se de la taula no trobant paraules per a contestar a aquell vellet. I jo, aixecant-me, mitj avergonyit vareig allargar-li la meua mà tot dient-li:

—Senyor, dispenseu-me si no he sigut jo el que hagi sortit en defensa de Catalunya i dels nostres germans.

A lo que ell va contestarme:

—Ja he vist que vos seguiu la meua defensa amb interès; pero tingueu per norma vostra que sigui on sigui i amb qui es vulga, si senti insultar a la Patria, defenseu-la, per que hi teniu un dret i una obligació: es la vostre mare. A Deu slau.

Un company de viatge va preguntar-me seguidament:

—¿Que sap qui es aquest senyor?

I jo vareig contestar-li:

—Si: es un bon català.

LLUIS PLÀ,

La nostra Biblioteca

Estadística de la Biblioteca.

Durant els 18 dies que estigué oberta la Biblioteca el prop passat mes de desembre concorregueren a n'ella 419 llegidors: 131 Homes, 96 dones i 192 infants. Han consultat 677 obres, repartides com segueix: Llibres d'infants, 274; Obres generals, 234; Literatura, 96; Ciències aplicades, 24; Història i Geografia, 13; Belles Arts, 12; Filosofia, 10; Ciències teòriques, 7; Filologia 6; Ciències socials, 1.

A domicili s'han llegit 53 llibres; 34 de Literatura; 5 de Ciències teòriques; 5 de Belles Arts i Esports; 5 d'Història i Geografia; 3 de Ciències aplicades i 1 de la Col·lecció infantil.

Se reberen en donatiu les següents obres: De la Mancomunitat, «Els Concursos de Bestiar. Perquè es van crear, perquè s'han suprimit.» De l'Associació Protectora de l'Ensenyança Catalana les dugues biografies darrerament publicades per la mateixa, «Francisco Pi i Margall per J. Roca i Roca» i «Pau Claris per A. Rovira i Virgili.»

El dia 17 reberem la visita de la senyora Providència Tomás, Bibliotecària de la Biblioteca Popular de Valls.

REMITIT

Sr. Director de EL BAIX PENADES.

Molt Sr. nostre: Esperem mereixer de la seva atenció se servirà insertar en el periódic de sa digna direcció les presents ratlles, per lo qual n'hi quedarán agrats sos affm. S. S. q. e. s. m.

BORRELL Y PLA

Amb estranyesa havem vist insertat en la premsa local un anunci d'assegurances del que s'en despren que, el veí d'aquesta vila En Pere Plana Mañé admet seguros en el ram de vida a carrec del Banco Vitalicio de España, i com sia que la corresponaalfa de dit Banc està aquí confiada a nosaltres, i el senyor Plana no es corresponal ni agent del mentat establiment, ens veiem precisats a recabar públicament del mentat senyor Plana Mañé modifiqui aquells anuncis suprimint de les assegurances a que diu dedicar-se, el nom del Banc Vitalicio de España, puig que aquí solament nosaltres som els facultats per a anunciar-lo.

En cas de reincidencia en aquella publicació, sentirem haver de pendrer contra el senyor Plana Mañé les mesures necessaries per a fer prevaldrer nostres drets, de de comú acort i amb la equicencia del Banco Vitalicio de España.

BORRELL Y PLA

ESPECTACLES

Als nostres cines els hi han portat els Reis lo que el nostre padrí—el tíó de Nadal—no va volguer... porta'ls' hi. Ens queixavem de la grisor dels programes nadalencs en aqueixes sales; pero han passat els reis i han omplert la simbólica sabateta que el públic bonatxó per temperament, posa a balcó ideal de les seves gaubances.

Especialment al Circo. En aquesta sala, i entre uns bons reculls de pel·lícules, ha fet sa aparició la sempre anyorada cançonetista Lola Durán.

Pronuncià aquest nom aquí al Vendrell es com parlà del Angel del campanar, o de la Rambla nova; es quelcom que s'acaronen sense les efusions, es cla, usades en tot allò que'ns entra ànima endins. Llevat de la primera sessió, en la qual costà una mica rompre'l glas de lo inesperat, la compenetració del públic i l'artista sigué complerta. ¿Què té la Duran d'extraordinari? Oh, si; te aquella gracia simpática que's despren del seu còs, de la seva dicció impecable, de la seva petita veu, dels visatges sempre ponderats que posa en el seu rostre. Per nosaltres continua, la Duran, seguint una artista del bell dir: silabeja amb claretat i col·loca les vocals sobre les notes amb una gran justesa. El públic l'aplaudí fins fer-li agotar el repertori preparat, i que ella presenta amb luxe no exmep de bon gust.

Al Tivoli, els Reis, ens portaren un excel·lent programa de cintes, i, a mes, una post-data a la lletra que'ls hi havíem enviat, dient-nos que'l present promès ens l'enviaran un altre dia, el qual consisteix en la reputada cançonetista Stella Margarita, ja coneguda i aplaudida del públic vendrellenc. I veus aquí que «hom» acaba de llegir que aquesta xicota portia de repertori algun cuplet no gaire honorós per a la llengua catalana. Que hi vagi amb compta si vol acabar la festa en pau! Es exposat anar a Italia a burlar-se dels italians. ¿Ja'ns enten l'italiana Stel'la?

REFRAN.

En pró d'una gran empresa

S'estan portant a terme els treballs necessaris per l'adquisició d'un camp d'esports a nostra vila, que sia reglamentari.

La Junta del nostre Club d'Esports ens consta que ha pres l'afer amb tot entusiasme, amb voluntat de ferro, que diríem, i no reposa amb el fi de millorar, deportivament parlant, la situació de nostra vila, a fi de que ella

compli amb un Stadi Vendrellenc, quina mellora tantes i tantes vegades hem manifestat desde aquestes planes que era de gran necessitat per molts conceptes.

Ara, doncs, será hora de demostrar el nostre entusiasme tots els que sentim una veritable afició deportiva, coadjuvant a que sia una realitat l'element mes necessari per a donar al deport tota aquella plenitud i desenrotllament suficient per a enfortir al poble possant tot el nostre esforç en l'obra que's va a empendrer.

¿Hi haurá algú que puga oposar-se a que sia una realitat lo que tant necessita l'esport vendrellenc? Nosaltres entenem que nó, i que tots, absolutament tots, procurarem ajudar moral i materialment a la realització de tan gran obra.

Els treballs prelliminars marxen amb bon resultat, es d'esperar, doncs, que ningú hi oposará obstacles i tant els arrendadors dels terrenys, com els propietaris dels mateixos, es posarán a la raó i no voldran que sobre seu caiga la culpa de que no es puga realitzar una mellora que a tots ens interessa, puig qui mes qui menys, tots en tocarem els beneficis, a l'ensempe que será obra enaltidora del bon nom i esplendor de la vila, puig un camp d'esports, degudament acondicionat, es un lloc d'espectacles sanitos, on hi regna la veritable fraternitat que distreu moltes vegades els vicis i mals pensaments que tan sovint porten seriosos contratemps i disgustos dintre les llars familiars.

¡Vendrellencs! ¡Esportmens tots! no defalliu i posem el nostre gra d'arena a l'obra. La vinenta generació, al tocar-ne el fruit práctic i positiu, vos ho agrairá recordant que'ls seus antecessors saberen fer per ella un esforç per a enrobustir-la.

I l'enrobustir els futurs homes de demá es enrobustir Catalunya.

Esportmens vendrellencs: ¡No defalliu!

STOP

DEPORTIVES

Tommys, 4 - F. C. Vendrell, 2

Numerosos vendrellencs acompanyaren el dia dels Reis al nostre onse local a Barcelona a fi de presenciar l'encontre que l'equip local havia de tenir amb el notable i fort equip Tommys del Barcelona F. C.

El temps no volgué secundar l'excursió, i si bé no va ploure fortament, no per aixó deixá de caurer quasi tot el matí mullina suficienta per a fer estendre el papallagues, deixant el camp vell del Barcelona, on tenia lloc l'encontre, fet un fanguiser. Mes com que'l temps, si bé no s'as-serenava, tampoc empitjorava i l'excursió era feta, cap al camp falta gent.

A les onze en punt comensá l'encontre; desseguida poguerem notar que'l nostre equip lluitava amb desventaja manifesta en quant a potència i corpulencia dels jugadors, lo qual, ajuntat a la depressió moral que tot visitant porta en sí i a que alguns dels nostres equipiers no estaven al seu centre com era d'esperar, doná desde bon principi un domini manifest als Tommys, que al acabar la primera part s'havien ja apuntat tres tantos sense que'ls vendrellencs logressin marcar-ne cap, lo que feia preveure un desastre. Mes a la segona part reaccionaren els vendrellencs i amb un treball notabilíssim dels extrems devanters lograren marcar dos goals.

Del nostre tim ens agraderen molt en Lleó i Cubota que foren els herois; els demés es portaren bé, i no ens convencé ni el

(Passa a la 4ª plana)

Banca Palau

Corresponsal del Banc d'Espanya

Telégrames: PALAU - BANQUER

TELÉFON 781

VENDRELL

Descompte de lletres i demés documents de gir - Xecs - Comptes corrents - Dipósits en efectiu - Compra-venta de valors - Segurs de canvi - Descompte de cupons - Canvi de monedes nacionals i extranjerres.

Reb diariament (6 tarda) el canvi tancament de la sessió de Borsa de Barcelona

Abona els següents interessos

Comptes corrents a la vista 3 per 100
Llibretes d'estalvi » 4 » 100
Dipósits en efectiu a un any 5 » 100

Caixa de Crèdit i Estalvis DEL VENDRELL

CAPITAL DESEMBORSAT: Ptes. 500.000 — RESERVES: Ptes. 125.000
CARRER DE SALMERÓN, 13 — TELÉFON 774

Compra - venta de Valors
Custodia de Valors
Comptes de Valors
Pignoració de Valors
Amortizació de Valors
COMPTES AMB GARANTIA DE VALORS
BANCA - BORSA
COMPTES CORRENTS
DIPOSITS - XECS - TRANSFERENCIES
LLIBRETES D'ESTALVI
al 3 i mitj, 4 i 5 per 100, d'ençá del día de l'imposició

Els millors

Mosaics

son els de la

Casa JULIVERT

Escalles, aigüeres, piques, lavabos, watters,

Safretjos, dipósits, balustres, tuberries,

Ciments de tota mena, guix i Cals Hidraulica.

Dr. Robert, 12 ♦ VENDRELL ♦ Teléfon 811

Banco Vitalicio de España

REPRESENTANTS:

BORRELL I PLA VENDRELL

DESPATX : Carrer del Crèdit, 1 : VENDRELL

defensa dreta ni el porter, potser perquè no tenien el dia endevinat, però el primer estigué desastrós i el segon molt desafortunat. No semblaven pas els mateixos que tan braument es portaren a Tarragona.

Demà a la tarda hi haurà al nostre camp un partit entre l'Onse Graus, de Vilafranca i el primer del F. C. Vendrell.

Dijous vinent, dia 18, a dos quarts de deu de la nit es reunirà en assemblea general el Club d'Esports a fi de elegir nova junta directiva. La reunió tindrà lloc al saló del Centre Industrial, i segons sentim a dir hi ha el preòbit de fer un consell «de pès» a fi de que puguin esser viables els projectes que acaricia de temps portar a la realitat el nostre Club. Celebrarem que així s'ha.

INFORMATIVES

POLITQUES

—Demà a les onse del matí i en el gran teatre de la societat La Principal, de Vilafranca, hi tindrà lloc l'important acte d'afirmació nacionalista que oportunament anunciarem en nostres dos nombres anteriors.

Les entitats organitzadores del mateix no han escatimat medis de propaganda ni energies per a que aquell acte esdevingui d'una forta transcendència dintre la comarca Penadesenca.

De nostra vila hi concorrerà una representació de l'Agrupació Nacionalista Democràtica i una delegació del nostre setmanari.

—Cumplint amb lo promès, la Federació Republicana Autonomista de la «provincia» vingué diumenge a vila a donar el miting anunciati, a quin acte hi prengueren part els principals prohoms que integren aquella «Federació».

Del conjunt de parlaments s'en deduíren dues conclusions: la primera, una marcadíssima divisió en la manera de sentir el nacionalisme entre els elements que sempre se n'han dit i els que ara se'n diuen, puig mentre els parlaments dels senyors Miró i Lloret foren inspirats en un sentiment de nacionalitat verament sentit, els altres senyors es mostraren partidaris d'una autonomia sentida a l'espanyola; i la segona que la majoria dels qui assistiren al dit miting es mostraren partidaris del segon extrem que deixem exposat, demostrant-ho amb la ovasió tributada al senyor Domingo al fer aquell una afirmació netament espanyolista.

En conjunt l'acte semblà més de controvertia que d'afirmació; ens agradaren els parlaments dels senyors Miró i Lloret; el senyor Figuerola (a qui poques vegades havíem sentit tan descentrat) volgué explicar-nos coses i sols pronuncià paraules; el senyor Domingo, dintre la seva manera de sentir, estigué bé; i en Julià Nogués resumí lo irresumible.

El públic no fou lo numerós que era d'esperar, essent la majoria de la concurrència gent de les veïnes poblacions que portaren alguns autobus.

—El consell directiu de l'Agrupació Nacionalista Democràtica ha quedat constituït en la forma següent: Lluís Plá, president; Joan Constantí, secretari; Salvador Ribas, tresorer; Angel Martorell i Joan Toldrà, vocals.

—El Centre Republicà Nacionalista, també ha procedit a la renovació del seu consell, havent elegit als senyors J. Vidal

Canela, president; Carles Altés, vis-president; Jaume Lleó, secretari, Josep Ferrer, vis-secretari; Josep Gay, tresorer i Anton Santó i Pau Bó, vocals.

CRÓNICA VILATANA

El temps es sec i fret de debó; no en va te nom la setmana qu'entrem d'esser la mes freda de l'any; per lo que sembla, enguany els preparatius dels barbutos son de donar-se a sentir ben fortament durant la seva passada.

La delegació a nostra vila de l'Associació Protectora d'Ensenyança Catalana, reunida en assemblea general ordinària, celebrada dijous passat, va acordar reelegir el mateix consell directiu que'l formen els senyors Amadeu Martorell, president; Jaume Lleó, secretari; Isidre Martorell, tresorer i Maria Julivert i Francesc Arbós vocals.

Així mateix va acordar-se posar un suplement mensual de deu cèntims per quota e fi de subvenir als gastos administratius, nomenar un cobrador que a l'ensenyament es cuidi de repartir el Butlletí de l'Associació i gestionar la celebració d'una conferència a càrrec d'elements de la Protectora, la que's donarà a la Biblioteca Popular de vila.

Diumenge morí a vila el jove farmacèutic en Manolo Trayner Jansá, deixant a tots els seus amb un dolor mes dels molts que desde fa una temporada ve sofrint la seva família, a la que desitjem la resignació cristiana suficienta per a suportar les proves a que l'adversitat la té sotmesa.

També feu el traspàs d'aquesta vila a l'altra el dilluns passat en Martí Carnicer, recader d'aquesta vila a Tarragona.

Rebi sa viuda i fills el nostre condol per perdua tan irreparable.

Continuem afovarats amb el «magnífic i suficient material de correus» que dia per altre ens deixa sense premsa ni correspondència al matí. Es una delícia ésser espanyol per lo molt rebé qu'els serveis de l'Estat son prestats i per la diligència que posen els seus directors en corregir les deficiències que s'els hi senyalen.

Així mateix hom ha de quedar agraït a l'activitat i bon zel que demostren estar posseïts per a corregir aquesta anomalia les classes directores de la vida vendrellenca. ¿Veritat que sí?

Pel Govern civil de Tarragona ha sigut aprovat l'estatut de la societat mútua que sobre inutilització i mort de bestiar de tir ha quedat constituïda en aquesta vila baix el nom de «Mútua Vendrellenca» en quin domicili, carrer Major 10 primer pis, queda oberta l'inscripció per ésser associat.

Aquesta nit ha mort, víctima de curta i traïdora malaltia, el conegut comerciant pelxater Baldomero Pons Blasi (a) Perons, sogre de nostre particular amic el comerciant en vins en Josep Gay Rigual, a qui, junt amb tots els seus enviem la nostra mes expressiva manifestació de condol per perdua tan irreparable com imprevista.

—En el pròxim mes s'obrirà un curs de mecanografia amb exercicis teòrics-pràctics a càrrec de la Srta. Professora del Col·legi Catalunya i sols per a senyoretes. Dirigir-se al Col·legi, Carreró 8. Les classes, es donaran en una aula apart.

S'ens prega la inserció de les següents ratlles:

«La Junta del Orfeó Vendrellenc fa públic que havent acordat cedir l'entrada del seu estatge per establir-hi un saló de cira-botes, seran admeses sollicituts per dit efecte fins el dia 31 del corrent Gener.»

SECCIÓ OFICIAL

REGISTRE CIVIL

Naixements: Un nen fill de Miquel Bernat Bueso i de Rosa Folch Pujol.

Defuncions: Vicenta Llord Macip, de 85 anys; Teresa Molons Giró, de 17 anys, Manuel Trayner Jansá, de 35 anys; Martí Carnicer Ferreter, de 54 anys.

Matrimonis: Amador Dominguez Gala amb Jaustina Carrero Climaco; Pere Esteban Ilari amb Carme Nin Santacana.

IMPRESA RAMON :: TELEFONO 770

Graduació de vins

i medicació de acidés volàtils. Es fa amb tota cura i perfecció, mitjans l'empleo d'aparells Sallerón Dujarnin, en

JOSEP SOLÉ

Comissionista en fems d'establada i vacarissa

Taberna del Pi

VENDRELL

Josep Maria Font Cabot METGE OCULISTA

Ex-director de la consulta per a malalts dels ulls en el Dispensari del Sagrat Cor de Jesús de Barcelona.

TARRAGONA

Rambla de Sant Joan, número 58

Hores de visita: de 10 a 12 m., de 3 a 4 t. i a les demés que's convingan.

Confiteria - Patisserie I QUEVIURES

Ramon Rocías

Carrer de Salmerón, núm 15

DOLÇOS I TURRONS de tota mena

Especialitat en coques fullades

dels tan celebrats borregos del Sant Pare

Propietaris:

Venc

CAVALL de cinc anys i quatre mesos, a tota prova. TARRAGONA de sis asientos recentment construïda. CARRO en perfecte estat. GUARNICIONS casi noves. Tot en conjunt o per separat. Per informes dirigir-vos a la impremta d'aquest setmanari.

Análisis y Graduació

DE VINS
LABORATORI ENOLÓGIC DE Francisco Alsina
Llicenciat en Farmacia

Doctor Robert, 28

Vendrell

FONDA DEL COMERS

La mes aprop de l'Estació

Passeig de Castellar, 12

VENDRELL

Teléfono núm. 764

La direcció d'aquest establiment es complau anunciant a sa nombrosa clientela

una gran rebaixa de preus

servint-se coberts desde dues pessetes per amunt, despeses desde 4 a 10 pessetes, comprés quarto de bany. — Gran economia en els preus a la carta.

Gran servei de tartanes i autos

CARRERA DIARIA A CALAFELL A 50 CÉNTIMS

SERVEI PARTICULAR D'AUTO

a una pesseta kilometre, i a dos desde un asiento fins a quinze.

Qui no ho vulga creure que ho provi

CAFES Momotombo

Aquest café es ven en grà, pols i líquit. El millor per son gust i aroma es el

Café pur Momotombo

XACOLATES : SUCRES : CACAU

CARAMEL-LOS : BOMBONS

Santa Anna, 3

VENDRELL

ATENCIÓ

Acaba de sortir el remei infalible Alemán per els perellons

SABAÑOL del Dr. Krauss

De venta en la Farmacia Trayner.

Sant Sebastià, 4.-VENDRELL

Assegurances

Incendi: La Catalana.

Accidents: Hispania.

Vida: Banco Vitalicio de España.

Robo: La Previsión Nacional.

PERE PLANA I MANÉ

Major 10 1

Vendrell

La vidua del recader de Tarragona en Martí Carnicer posa en coneixement del públic que continuarà prestant amb el mateix zel que son difunt marit tots els encàrrecs que se li confien.

Espaiós magatzem apropiat per a comerciant de vi, amb un hort i aigua abundanta; es llogarà a preu módic. Per detalls i demés dirigir-se al procurador don Josep Serra, i també al dueny de la Fonda del Centre en Josep Gestí.

Copisteria a máquina

Qui precisi d'aquest servei pot encarregar ses comandes a la Impremta Ramon, ont se'l servirà amb promptitut, atenció i economia.

Anton Negre

AGENT DE CAMBÍ I BOLSA

Plaça Catalunya, 16, 1.º : Teléfono 3417

INTERVÉ EN

Valors : Cupons : Oros : Préstams : postals sobre valors i mercaderies i

RENTISTES: La póliza de Ajent, es un títol de propietat que fa irrevindicables els valors adquirits mitjans la seva intervenció.